

- 6 εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις;
 εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι;
 7 ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ;
 *ἢ τί ἐκ χειρός σου λήμψεται;
 8 *ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσέβειά σου,
 *καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνη σου.
 9 *ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται,
 *βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.
 10 *καὶ οὐκ εἶπεν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με,
 ὁ κατατάσσει φυλακὰς νυκτερινὰς,
 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς,
 ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;
 12 *ἐκεῖ κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ
 καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.
 13 ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν·
 αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατῆς ἐστίν·
 14 τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με.
 κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν, ὡς ἔστιν.
 15 *καὶ νῦν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος, ὀργὴν αὐτοῦ
 *καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα·
 16 *καὶ Ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ,
 *ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.
 36 1 Προσθεῖς δὲ Ἐλιους ἔτι λέγει
 2 Μεινόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε·
 ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστὶν λέξις.
 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν
 ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ
 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα·
 ἀδίκως συνίεις.
 5 γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον.
 *δυνατὸς ἰσχύι καρδίας
 6 *ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ
 *καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει.
 7 *οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·

6² πολλα ηνομ.] tr. AV† | δυνασαι] δυναμαι σοι S*† || 7¹ επει δε ουν] επειδη ουν S^cmu.; και ει AV† = *et si* La || 11¹ ο > S*† | 11² απο δε] και απο AV†: cf. 3 12 | fin.] + σοφιζη(pro -ζει) ημας V†: item Symg ex α', cf. La^xt **sapientio rem me fecit* || 12² και > AV La† = *¶* || 13¹ ου βουλ. ο κυρ./ιδειν BSO†] tr. rel. || 14¹ και] ος AV† | 14² αινεσαι αυτον] tr. A || 15² παραπτωμα τι Sixt.

36 2¹ μεινον με μικρον] μικρ. με μειν. AV† | 2² εν εμοι εστιν] μοι ενεστιν AV† || 5¹ γι(γ)νωσκε δε] γ(ε)ινωσκω δε (+ εγω A†) AV† || 6¹ ασεβη B S*O†] -βων rel. || 7¹ οφθαλμον A†